

CU TINE (VERDE CRUD)

Andreionthepoetry

Ce verzi și cruzi sunt ochii tăi... Ce verzi, ce cruzi!
De-un verde crud, ne-ndurător și rece,
Făcând iubirea ce-au chemat, să plece...
Ce ochi frumoși, și totuși parcă surzi,
Indiferenți, chiar răi, plini de refuz...
Ce verzi, ce cruzi!

Cu tine-aș sta mereu, dar tu mă tot alungi,
Privirea-ți de smarald mă sfredelește,
Mă cheamă și-ntr-o clipă mă gonește...
Priviri sticloase, de sub gene lungi,
Cu multă nonșalanță tu-mi arunci
Și plec, atunci...

Ce primavară are numai ploi? Și-apoi,
Ce floare are numai spini? Știi bine -
Și mierea, nu doar acul, la albine
Își are rostul. Nu mai da-napoi
Și numără cu mine pân' la doi,
Sau pân' la noi!

Din verde crud și nemilos, fă-ți ochii
De-un verde crud și blând, neprihănit
Ca iarba din pământ ce s-a ivit
Când soarele zăpada a topit
Și fă-mă, în sfârșit, mai fericit
Că nu m-am irosit și n-am iubit
Un suflet de granit!

Ce bine te pricepi tu la rănit... !

Ce verde... Cât de crud...
Ce verde crud...!